

studeret Mand vilde gøre hans ringe Hus den Ære, troede jeg, at den hellige Grav var vel forvaret. Ogsaa det ærede Medlem for Middelfart er blevet roligt. Jeg har læst i Bladene, hvorledes han drog en Pilgrimsgang fra Odense til Højrup — om han gik dertil barfodet, ved jeg ikke — og at han under Forhandlingerne stod med blottet Hoved og ydmygt tog imod den ærede Konseilspræsidents Tilladelse til vedblivende at blive i Venstrereformpartiet — jeg tror ogsaa, at den ærede Minister blottede sit Hoved —, saa jeg troede derfor egentlig, at den hellige Grav var vel forvaret. Derfor, siger jeg, forbavsende det mig i allerhøjeste Grad at læse en saadan Tordentale som den, den ærede Indenrigsminister har holdt, hvor han jo taler om Mistænkeliggørelse og mange andre føle Ting fra disse hans Partifællers Side. For saa vidt som det nu er en Tilrettevisning til hans Partifæller, kan det kun i mindre Grad interessere os andre. Men til denne Tilrettevisning knytter den ærede Minister jo en Trussel og gør nogle almindelige Betragtninger gældende. Trusselen er den, at Ministeriet muligvis kunde finde sig foranlediget til at trække sig tilbage, en Trussel, som — jeg siger det aabent og ærligt — heldigvis ikke er bleven iværksat. Men saa komme disse almindelige Betragtninger, som kunde gøre det rimeligt for Ministeriet at trække sig tilbage, og det er mod disse Betragtninger, som have en mere almindelig Karakter, at jeg vil fremsætte nogle Udtalelser. Den ærede Minister gør i sin Tale gældende, at det kan ikke blive ved at gaa paa denne Maade. Det er ikke nok, at Ministeriet er sikkert paa ved enkelte højtidelige Lejligheder at have hele Partiet samlet om sig, det maa have det samlet ogsaa ved andre Lejligheder, man kan ikke finde sig i denne Modstand. Hovedsagen er, siger den ærede Minister, at Partiets Sammenhold bevares, Ministeriet kan ikke ønske at efterlade et sprængt Parti. Hovedøjemedet er Partiets Sammenhold, kan dette ikke opnaas, er det, at Trusselen skal iværksættes. Det er mod denne Betragtning, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord, thi den ærede Minister har i sit høje Embede andre Opgaver end den at holde et Parti sammen. Den ærede Minister maa dog vide, at hvis der muligvis i Reformpartiet skulde være nogen Modstand mod Ministeriet, saa er det ikke af rent personlige Grunde, det bunder i Virkeligheden i politiske Divergenser. Hvorledes nu den

ærede Minister kan bringe disse Divergenser til at forsvinde ved, at Ministeriet gaar af, er mig ikke ganske klart. Jeg kan godt forstaa, at det nuværende Ministerium mener, at det ikke kan blive længere, end det har Flertal her i Tinget, det er en Sag for sig. En anden Ting er det, hvis Ministeriet vilde trække sig tilbage, fordi Partiet ellers vilde blive sprængt. Der forekommer det mig, at den ærede Minister sætter sine politiske Idealer alt for lavt for en Minister, thi det er ikke Mands-Tale. Den ærede Minister er paa sin Post for at gennemføre et vist politisk Standpunkt og bør have visse politiske Idealer, som han bør kæmpe for, uafhængigt af, om Partiet skulde blive sprængt eller ikke. Og hvad vilde desuden den ærede Minister opnaa, hvis han vilde gaa af, eller Ministeriet vilde gaa af, og der skulde komme et nyt Ministerium? Lad os tænke os den Mulighed, at det blev et Højreministerium. Det kom frem af den ærede Ministers Ord, at saa mener den ærede Minister, at der er Mulighed for, at Sammenholdet kan bevares. Altsaa, den ærede Minister kunde tænke sig, at man overfor et eventuelt Højreministerium vilde begynde forfra, begynde den samme Taktik, som i saa mange Aar er bleven anvendt overfor tidligere Højreministerier? Det forekommer mig, at der ikke vilde være nogen rigtig Mening deri. Thi anvendte den ærede Minister denne Taktik med et godt, der staa endog et trofast Sammenhold i Partiet, kunde Formaålet jo derved blot være at styrte et saadant Højreministerium, og da kunde atter den Eventualitet meget hurtigt indtræde, at den ærede Minister igen sad paa Ministerbænken, og saa vare vi lige vidt, saa vilde Sprængningen jo komme igen. Nej, jeg tror, at det ganske sikkert heller ikke i Længden kan nytte noget at holde Torden- og Trusselstaler til voksne og modne Mænd om endelig at holde sammen. Man maa følge sine politiske Idealer, man maa staa eller falde med sit Program, det er Mands Standpunkt, og jeg tror ikke, at der gives noget andet for Ministeren.

I Gaar blev der ved Indledningen af Debatten fremsat Udtalelser af forskellige ærede Medlemmer, bl. a. af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Det ærede Medlem udtalte et Haab om, at Forsvarskommissionen snart maatte slutte sine Arbejder, thi vi vare komne ud over det Punkt, da Agitationen kunde holdes nede, og jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i dette. Jeg har ikke tidligere